

Adventus Domini = Az Úr eljövétele
Az Úr visszajövetelének várása.

Várakozás négy arca. Mint Ezékielnél a négyarcú mennyei lények. Adventnek is négy határozott karakterét adja az egyházi hagyomány az első: – A **Hit**, hogy eljön a megváltó. Ádám és Éva Hitte, hogy Isten ígérete valóra válik valamelyik leszármazottjuk által, ezt a gyermekeiknek adott nevekben is visszajelzik. A második: – A **Remény**, hogy a jelen nyomorúságos rabszolgaságából van szabadító, ez Izrael történelmében egy örök motívum. A harmadik: – Ez a mai, az **Öröm**. Öröm, mert megszületik a megváltó, mint Mária öröme, amikor testében hordozta a Világ megváltóját, az Ígéret gyermekét. Ennek a színe is más. Végül: – a **Szeretet**, amit jövő vasárnap különös aktualitással ünnepelek.

Hallgassuk meg fennállva a mai istentisztelet alapigéjét, ami Pál Filippibeliéhez írott levelének 4. fejezetében a 4. és 5. versben található!

⁴Örüljete az Úrban mindenkor! Ismét mondom: örüljete. ⁵A ti szelídségektek legyen ismert minden ember előtt. Az Úr közel!

Az **Ószövetségben örömnék** több forrása is lehet, ha úgy tetszik több arca: – Az élet öröme, vagy másként testi örömnök. Bár kissé összerándul a szemöldök, ha egy baptista testi örömnökről beszél, de tudnunk kell, hogy Isten az egyedüli szerzője, teremtője az örömnöknek. Igen, a jó étel, szép tárgyak felett érzett öröm, a jó bor és egészséges test adta örömnök kitalálója Isten maga. Nyilván ennek is bele kell illeszkednie a megszentelt élet rendjébe. De ezek, mivel testiek, elmúlnak a testtel együtt.

A **szövetség** öröme, hogy Izraelnek olyan Istene van, aki mindennél hatalmasabb. Az **Istennel járás** öröme személyes életünkben. És az eljövendő **Messiás Király uralkodása felett** érzett öröm.

Az Újszövetségben is több arcát mutatja az öröm. Először is az **Örömhír=Evangelium** öröme. Isten üdvözítő munkája felett érzett öröm. A lélek gyümölcseként, mint a **megváltottságunk bizonyosságából fakadó** öröm. Az Isten országáért végzett munka öröme. A megpróbáltatásokban tanúsított hűség öröme. Végül az üdvösségben megváltójával egyesülő egyház öröme, ahol Isten választott gyermekei örök boldogságban élhetnek Istenükkel és Urukkal.

Mária személye az egyik legismertebb bizonyágtétele a szuverén belső örömnök. Mária öröme szuverén, nem függ csak Istentől. Olyan, a számunkra érthetetlen kapcsolata volt Istennel, ami egy végtelen belső örömnöt adott neki. Gondoljátok el, milyen szóbeszéd lehetett körülötte, amikor a várandósság jelei egyre jobban látszottak rajta. Ő tudta, hogy tiszta életet élt, de mégis gyanú árnyéka vetődött rá. Akár az életébe is kerülhetett volna ez a helyzet, de az ő öröme ettől független volt. Ő tudta, hogy a világ megváltója az aki testet ölt a szíve alatt. Milyen fájdalmas öröm volt a számára nem csak a születés, de a feltámadás is. Számunkra felfoghatatlan, de tény, hogy Mária öröme nem függött az emberektől.

Ugyan ilyen érthetetlen belső öröm sugárzott az első keresztényekből is, akik üldöztetést és vértanúságot vállalva követték Urukat hűségesen. Ez a belső soha el nem múló öröm tündöklük a vértanúk történelmi korokat átfogó végtelen láncolatán, mert bizonyosak abban, hogy ők a test halálában egyesülnek megváltó Urukkal.

Miért van az mégis, hogy sokszor úgy érzem, nincs semmi okom az örömnre? – kérdezhetné bárki.

Az ember örömének van egy ősi ellensége a Sátán, de igazából a személyes életben lévő bűnök lopják el az örömnöt. Hitetlenségem okozza a legtöbb örömtelen órát az életemben. A hitéletemben lévő bűnök tehetik reményfosztottá, örömtelenné az életet. Van-e ebből a szürkeségből kiút? Igen, a bennünk szüntelenül munkálkodó Isteni lélek pontosan megmutatja azokat a bűnöket az életünkben, amelyek ezt a disszonáns, örömtelen érzést okozzák az életünkben.

Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz ő: megbocsátja bűneinket, és megtisztít minket minden gonoszságtól. 1Jn 1:9

Igen, az öröm helyreállítható, edzhető. Isten magasztalásával egyre újabb és újabb forrása fakad fel az örömnél, amely lehet olyan túláradó, hogy másokat is magával ragad.

Nem, ez nem azt jelenti, hogy olyan együgyűen egyszerűek vagyunk, hogy nem érzünk fájdalmat, félelmet. Mi nem egy rózsaszín babaház lakói vagyunk, ebben a sokszor rettenetes valóságban éljük meg az örömünket, mert tudjuk, hogy gyász felett, fájdalom és könny felett, betegségek felett ott ragyog Istenünk végtelen szeretete és öröme.

Ha bármi eltávolította volna az életedből ezt az örömet, csak jöjj újra Jézushoz, tedd le bűneidet, kérd, hogy tisztítson meg. Ő újra tiszta lapot ad neked. Van okod örülni, hálát adni.

Ez az öröm irritálja az örömtelen világot. Minek tudsz örülni ilyen helyzetben? – kérdezik. Sokszor ennél sokkal durvábban. Felhívás a bizonyágtételre. Igen elmondhatod, hogy Jézus a végtelen öröm forrása, és ez mindenki számára elérhető korlátlanul.

A „világ örömei” beszennyeznek, megrabolnak és csak ideig-óráig hozzáférhetőek, egyre nagyobb dózis kell belőle, hogy feledtessék a „másnaposság” undorát.

Isten Szelleméből táplálkozó örömünk egyre mélyül, egyre jobban hálára indít, ezzel újabb és újabb örömet ad. Ennek az örömnél az árát már jó előre megfizette Isten Báránya. Ő az, aki megbékéltetett Istennel és önmagunkkal.

Hogyan várod Őt? Félelemmel, haraggal, beletörődéssel? Hogyan látod Őt, mint egy leigázó despota uralkodót, mint egy, még a gondolatod szabadságát is korlátozó, mindent véresen megtorló hatalmasságot?

Hogyan várod Őt? Reménykedve, vágyakozással, szeretettel, boldogan, örömmel.

Hogy minek van realitása a számodra, az a ma döntésétől függ, ha ma leteszed életed minden terhét, nyűgét, gondját, bűnét a kereszthez, akkor hű és igaz Ő, hogy megbocsásson, mint hazatért tékozló fiúnak gyűrűt húz ujjadra, szeretetébe fogad. Testvérévé emel, féltő szeretetével vesz körül.